

בית משפט השלום בהרצליה

ה"ט 22-03-19933 פיקהולץ נ' שחר

בפני כבוד השופט אמיר ויצנבליט

גדליה צבי פיקהולץ

המבקש

נגד

רון שחר

המשיב

פסק דין

1. לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן – **החוק**). ביום 9.3.2022 ניתן צו במעמד צד אחד לבקשת המבקש. לאחר מכן התקיימו שני דיונים במעמד שני הצדדים (הדיון הראשון מביניהם נקטע מטעמים טכניים, ובסופו הוסכם על מתן צו הדדי עד להתחדשות הדיון). יצוין שבין הצדדים מתנהל הליך נוסף בבית משפט זה (ת"א 46009-08-21).
2. לטענת המבקש, המשיב מטריד ומאיים עליו, טלפונית, בפייסבוק ובאמצעות דוא"ל, כשהוא פונה לגורמים שונים המכירים את המבקש תחת זהויות בדויות. בכלל זאת טוען המבקש שהמשיב פונה בהודעות מאיימות למעסיקו בחוץ-לארץ. המבקש צירף הודעות שונות שנראה שנשלחו מזהויות שונות. בדיון מיום 9.3.2022 טען המבקש שהמשיב גם התקשר למעסיקו בארצות-הברית. כן טען המבקש בדיון הנזכר כי שבועיים קודם לכן המשיב היה במשרדו בתל-אביב. עוד הגיש המבקש בקשה לביזיון בית המשפט בטענה שהמשיב הפר את הצו שניתן במעמד צד אחד, ואליה צירף הודעה נוספת.
3. עמדת המשיב היא, בפשטות, שהוא מכחיש את טענות המבקש. לעמדת המשיב, הוא לא שלח הודעות או הטריד את המבקש או גורמים אחרים כנטען. המשיב העלה את הסברה שלפיה המבקש הוא ששלח את ההודעות בעצמו. כן מכחיש המשיב שביקר במשרדו של המבקש, וטען לעניין זה כי הוא שהה באותה עת בחוץ-לארץ, והוסיף שגם כיום הוא נמצא מחוץ לישראל.
4. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ואת עדותם, מצאתי שבסופו של יום, טענות המבקש לא הוכחו. המבקש טוען שהמשיב שלח הודעות ועשה פניות מאיימות שונות תחת זהויות בדויות. אולם המשיב מכחיש זאת. נטל השכנוע רובץ על כתפי המבקש. המבקש לא הציג ראיות לכך שמקור אותן הודעות, אשר נכתבו תחת זהות בדויה, הוא במשיב. כך גם לא הוצגו ראיות לטענה בדבר ביקור המשיב במשרדי המבקש, כמו גם ליתר טענותיו של המבקש.
5. המבקש טוען שתוכן ההודעות דומה או זהה לטענות שהועלו בהליך האחר המתנהל בין הצדדים. אולם דמיון זה כשלעצמו אינו מספיק לשם הוכחת טענותיו של המבקש. כאמור, המשיב הציג סברה שלפיה המבקש הוא ששלח הודעות אלו לעצמו. מובהר היטב, גם סברה זו לא הוכחה.

בית משפט השלום בהרצליה

ה"ט 22-03-19933 פיקהולץ נ' שחר

אולם כשזו היא חזית המחלוקת, אין בטענת המבקש בדבר דמיון בתוכן ההודעות לתוכן דברים שהועלו בהליך אחר בין הצדדים כדי לחזק את עמדת המבקש.

6. במהלך הדיון הועלתה בכלליות בקשה לפנות לאתרים שונים בבקשה לקבל כתובות "IP" או מידע אחר באשר למקור ההודעות. בקשה זו הועלתה כאמור באופן כללי. אף אין זה ברור מה ההיתכנות שבקשה כזו תניב מידע כלשהו מגורמים שאינם צד להליך זה, ושיתכן שמקום מושבם אינו בישראל. על כן, לא מצאתי שיש מקום להיעתר לבקשה שכזו או להשהות את ההכרעה בהליך. כך בייחוד כשניתן צו ארעי כלפי המשיב. מכל מקום, הנטל הוא על המבקש להוכיח טענותיו, והוא לא עשה כן.

7. לזאת יש להוסיף כי מטענות המשיב עולה שהוא שוה בחוץ לארץ. בשל כך, כל עוד המשיב נמצא בחוץ-לארץ הצורך בצו ככל שהוא מתייחס לחשש לפגיעה פיזית הוא פחות.

8. בהתאם, ולאור אי-הוכחת טענותיו של המבקש, הרי שגם לא הוכח שהמשיב הפר את הצו הארעי שניתן נגדו. זאת שכן גם לא הוכח שהמשיב הוא ששלח את ההודעה שצורפה לבקשה לביזיון בית המשפט. על כן, הבקשה לביזיון בית המשפט נדחת.

9. בנסיבות אלו, ומאחר שטענות המבקש לא הוכחו, לא מצאתי צורך להרחיב בשאלת סמכותו הבינלאומית של בית משפט זה לתת הוראה לאדם השוהה לטענתו באוסטרליה שלא לשלוח הודעות לגורמים בארצות-הברית, המתייחסות למבקש השוהה בישראל. בעלי הדין גם לא טענו בנושא.

10. מכל הטעמים האמורים, הבקשה למתן צו מכוח החוק נדחת. הצווים שניתנו בדיונים הקודמים מבוטלים.

11. בעלי הדין היו מיוצגים. משכך, מן הראוי שהמבקש יישא בהוצאות המשיב. בשים לב לטרחה שהוקדשה לבידור הבקשה, המבקש ישלם למשיב הוצאות משפט בסך 5,000 ש"ח.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשפ"ב, 21 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

אמיר ויצנבליט, שופט